

(המשך בעמוד 15)

הידיאוור עצום. בירושלים לא הת' רגש איש מחוסר ההומנה האיראנית. כי הכל מבינים כי היחסים המעשיים עם איראן חשובים לאין ערוך יותר מכל הפגנה טומבית של ידירות. כי איראן אינה רק מדינת-נפט חשובה. היא עומדת להיות המעצמה החשובה ביותר במרחב כולו. מבחינה מדינית ר' צבאית כאחת.

גורל זה, נכפה עליה בגלל נסיגתם הסופית של הבריטים, השנה, מאיוור הי' מיסרץ הפרסי (שהערכים מתעקשים לקרוא לו, המיסרץ הערבי). גוצר חלל ריק של כוח — וקיימת הסכמה אילמת במערב שלתוך חלל זה לא ייכנסו האמריקאים, אלא האיראנים, כדי למנוע חדירה סוביי' טית.

השאה מתכוונן לקראת התפקיד מזה כמה שנים בשקט. הוא בנה הייליים גדול והייל-אוור עצום, הרחיב את שאר זרועות צבאו. הוא הודיע מראש כי הוא עומד לשגר צבא זה לכיבוש כמה מאיי המיסרץ, ברגע שהבריטים ינטשו אותם. גודווי ה' צנחנים כבר מוכנים לכך. **כיתור מול כותור.** בד בבד עם הפעילות הצבאית, הקים השאה רשת מסועפת של פעילות מדינית בחוף המערבי של המיסרץ, בניסיונות-הנפט של חצייהאי ערב.

סוכניו יצרו קשרים הדוקים עם ממלכת עומאן הסמוכה, שבה נטושה מלחמת-אזרחים ממושכת. השאה תומך בשולטן הפרו-מערבי, המתקדם קצת יותר מקודמו שהופל במהפכת-חצר, והלווחם נגד לוחמי הגרילה של תנועת-שיחורר שמאלנית. ביקורו של סאדאת אצל השאה, שעליו הכריז גמאל עבד-אל-נאצר מלחמה בשע' תו, היא הכרה רשמית בחשיבותה הגדולה והולכת של איראן, ואף כי ישראל לא תהיה נוכחת בטכס המסואר העומד להס' גין חשיבות זו לעיני העולם, הרי מערכת היחסים בין ישראל, איראן, תורכיה, את' יוסיה, אוגנדה, צ'אד וכמה מדינות אחרות שמעבר לעולם הערבי, מהוות כיתור יעיל של העולם הערבי המכתר את ישראל.

דיעות

המלחמה לא

תסתיים לעולם!

דיעותיו של משה דיין מספקים תמיד חומר מרתק, ואף משעשע. כך, למשל, ציטט השבוע אחד ממערי-צה"ל האלימים המקצועיים של דיין, שכתו סבת, מה אמר משה דיין ערב מלחמת ששת הימים, כאשר דובר על הרעיון להגיע לתעלת-סואץ.

קבע או דיין: „אם יגיע צה"ל לתעלה, לא תסתיים המלחמה לעולם. המצרים לא יוכלו להרשות לעצמם חנייתו של צה"ל על גדת תעלת-סואץ, וגם הסובייטים לא ישלימו עם זאת. אפשר שאף יתערבו באמצעים צבאיים עקיפים!"

דיין הסביר שהתעלה היונית ליוקרתו של נשיא מצריים, ודרושה לקשריהם של הסובייטים עם תימן וז'אטינאם, לכן הכ' ריו דיין: „שומר נפשו ירחק מהתעלה!" היו אלה דבריי-נבואה חיים, חבל שדיין עצמו שכח אותם בשיכרון-הנצחון. בגלל התעלה נמשכת המלחמה זו השנה החמי' שית, והסובייטים התערבו לא רק באופן עקיף.

„ידיד שלי סיפר..." דיעה אחרת של דיין, לא פחות מעניינת. התפרסמה השבוע מפי דויד בר-גוריון, בראיון שהעי' ניק לשבועון האמריקאי לוק (המספיק בש' בוע הבא את הופעתו לצמיתות). כששאל לדעתו על מלחמת ויאטנאם, השיב הזקן: „תחילה הייתי נגד מלחמה זו. חשבתי שזו שגיאה. אבל אז נסע לשם ידיד שלי, המכין בעניינים אלה, והוא חזר וסיפר לי את רשמיו ונתן לי את הסבריו. שמו משה דיין, או הבינותי שהאנשים הדוגלים במלחמה זו יש להם סיבות מסויימות. אבל בהתחלה חשבתי שזוהי שגיאה אינטי, דהחזירי הכיר! גם בראיון זה לא שכח בר-גוריון לציין שבניגוד לדיין הוא מוכן בתחלתו להחזיר את שארם-אלישייך, יחד עם כל שאר השטחים המוחזקים (מלבד ירושלים והגולן) תמורת שלום. אלא שבאורגיה הכללית של צביעות סביב בר-גוריון, שנמשכה גם השבוע, לא הוזכר זאת איש.

ועדת כבלה ביריה וריקודים במיקצבים אפרקאיים באו בני עדת הישראלים השחורים לקבל את חברים במלחמת-העופה בזר. השלטת אומר: ברוכים הבאים מגלות. אבל בני הכת הנוספים שהגיעו — גורשו.

ועדת כבלה

משפחות, כתריסר נפשות. רק אלהנן מת' פרנס. רווחיו: כ-300 ל"י לחודש. המיתרות המעטות שהם מרשים לעצמם הם בקבוקי הבירה. ערימות של בקבוקי בירה ריקים נערמות בכל דירה. הילדים נקיים, ממושמים ואינם פרועים יותר מילדים אחרים בשכונן. בכל זאת שוררת עתה אווירה של ציד מכשפות בשכונת הנצחון. לכל אחד יש טענות נגד „השחורים". מסבירה רוזה וענקין, ילידת מארוקו, בת 23, אם לשני ילדים: „אנחנו לא יכולים להיות ככה. אי-אפשר לגות. הם מסתובבים כל הזמן ברחוב, בין הבתים, לפעמים עד ארבע לפנות בוקר. או שהם מתכנסים כ-15 איש בדירה ומתחילים

מחשבות, כתריסר נפשות. רק אלהנן מת' פרנס. רווחיו: כ-300 ל"י לחודש. המיתרות המעטות שהם מרשים לעצמם הם בקבוקי הבירה. ערימות של בקבוקי בירה ריקים נערמות בכל דירה. הילדים נקיים, ממושמים ואינם פרועים יותר מילדים אחרים בשכונן. בכל זאת שוררת עתה אווירה של ציד מכשפות בשכונת הנצחון. לכל אחד יש טענות נגד „השחורים". מסבירה רוזה וענקין, ילידת מארוקו, בת 23, אם לשני ילדים: „אנחנו לא יכולים להיות ככה. אי-אפשר לגות. הם מסתובבים כל הזמן ברחוב, בין הבתים, לפעמים עד ארבע לפנות בוקר. או שהם מתכנסים כ-15 איש בדירה ומתחילים

„אתם היהודים מתפללים לאבנים.

זה אסור. אנחנו מתפללים בליבנו."

לנגן ולשיר. הם מרביצים נורא לילדים שלהם. לא הייתי מגרשת אותם, אבל לפי חות שיעבירו אותם למושב, או לקיבוץ..." ז'קלין אבוטבול, 23, מספרת כי מהמז' רונגים של הכושים, אותם הם מנקים ב' חדרי המדרגות, יוצאים פישפשים. „אית פשפשים?" „לא, אבל אני בטוחה שהיו... כולם אומרים..." עולה חדש מארגנטינה, המסרב לגלות את שמו: „אני פחד מהם. לקחתי את אחותי מבית-החמר. אמרנו לממשלה. זה שלהם. היא חושפה ואני מפחד עליה. אני מכיר אותם עוד מחוץ-לארץ." אמר יצחק פרץ, סגן ראש-העיר: „הי' מצב באמת חמור. אמרנו לממשלה. זה לא יוכל להמשיך ככה עוד הרבה זמן." אומר על זה גבריאל הקטן: „אנחנו לא נלך מפה. כל יום יותר קשה לנו לחיות כן. אבל לא נצנוב את המדינה שאלר' הים ציונה עלינו לחיות בה."

בירושלים כאילו היו כוח עליון. זה אסור. בתנ"ך כתוב שזה אסור. אנחנו מתפללים בליבנו. **שאלה:** אומרים עליכם כאן בדימונה שתשתמשו בכוח במלחמתכם. אמרו ש' עלול להתרחש רצח ושפיכות דמים. **גבריאל הקטן:** זה הכל שקר. אין לנו נשקים. אין לנו רובים כמו שיש לי' ממשלה. איך אנחנו יכולים להילחם? אנחנו לא נשתמש בכוח, אנחנו לא משוג' עים. העליון הוא ייילחם איתכם. **שאלה:** אמרתם לעתונאי אחד, והוא כתב זאת, שבבוא היום תגרשו מהארץ את כל היהודים... **גבריאל הקטן:** זה לא נכון. זה שקר. מי שרצה להישאר ולהאמין בכוח העליון הוא יישאר.

ז' חנן, כושי ענק בכך 30, הצי' טרף לבני כת „העברים השחורים" בדימונה לפני כשנה. בדירת שני החד' רים שלו מתרועעים כל הזמן ילדים. בי' חדר הארחים מוצבות שתי מיטות סוכ' גות ושולחן עבודה גדוש כלי עבודה ועו' רות. אלהנן מרחיב את בית-המלאכה שלו. הוא מייצר דברי עור, כמו ארנקים. בפנינת החדר ניצב ארגז גדוש ריקות ככל המינים. בדירה מתגוררות שלוש

ז' חנן, כושי ענק בכך 30, הצי' טרף לבני כת „העברים השחורים" בדימונה לפני כשנה. בדירת שני החד' רים שלו מתרועעים כל הזמן ילדים. בי' חדר הארחים מוצבות שתי מיטות סוכ' גות ושולחן עבודה גדוש כלי עבודה ועו' רות. אלהנן מרחיב את בית-המלאכה שלו. הוא מייצר דברי עור, כמו ארנקים. בפנינת החדר ניצב ארגז גדוש ריקות ככל המינים. בדירה מתגוררות שלוש